

Velja v Ljubljani

in po pošti:

za leto K 84—
za leto 42—
za leto 21—
za leto 7—

za mesecemstvo:

za leto (eto) 95—
za leto 50—
za leto 26—
za leto 9—

Jugoslavav

Plačano do

Ljubljana knjižnica

Ljubljana.

Številka —
serijska visok ter 45 mm
direk presor na enkrat
40 vln, za večkrat popust

Uredništvo je na Starom trgu štov. 18. Telefon
467. 333. Upravištvo je na Marijinem trgu
štov. 8. Telefon štov. 44.

Izhaja vsak dan zjutraj.
Posamezna številka velja 40 vinarjev.

Vprašanje glede izdajev 1. dr. se naj pri-
loži za odgovor dopisnic ali znanika. — Dopis-
naj se frankirajo. — Rokopis ne se vračaja.

Nadaljevanje naše ofenzive na Koroškem.

Borovlje osvojene. — Predor v Podrožčici in Labud v naših rokah. — Nemci
oplenili Spodnji Dravograd. — V osvojenih krajih red in mir.

Farizeji.

Kultura in človekoljubje! Koliko se je že pisalo pod temi naslovi, koliko divjstva in sovraštva se je že zgodilo pod krinko kulturnih in človekoljubnih fraz! Še pred dobrim pol letom so barbarski Nemci razširjevali svojo „kulturo“ s „človekoljubnim delom“ v Srbiji, Belgiji, Franciji in drugod. Kakšna je bila ta „človekoljubna kultura“, vemo mi, ki smo jo občutili na lastni koži. Seveda so med nami tudi ljudje, katerih koža je bila obvarovana pred udarci nemške kulture, ki so se celo klanjali nemškemu rablju, ko je udrihal v imenu kulture po naših razmesarjenih telesih. Vzgojeni v tej kulturi so preživel svoja najlepša leta na odgovornih mestih v družbi raznih kultureoscev. Ni čudno torej, da se zavzemajo ti ljudje v času, ko trgaio v Parizu od našega narodnega telesa, ko ječijo tisoči pod italijanskim jarmom, ko je nemški barbar v svoji onemogli, toda še vedno krvoločni jezi trpinčil in še trpinči naše severne brate — za sporazum na podlagi kulture in človekoljubja v obliki, ki priča še vedno o našem suženjskem duhu napram gornjim 10 000!

Ali naj pustimo, da v imenu kulture in človekoljubja še nadalje rogovilijo po naši zemlji razni ljudje, ki imajo za nas le zaničevanje in zasmeh? Elementi, ki se nočejo uživati v nove razmere v naši domovini? Ali naj na način krepimo narodno in državno zavez, da nas sme vsak nemur in vsak boljševik zasmehovati? Prazen je odgovor na obistnijo. Kaj se je zgodilo s fantom, ki ni izpolnil svoje vojaške dolžnosti? Kaj s hujskačem, kaj z raznimi elementi, ki so žalili državo, oblastniji? In vendar so vse te stvari

kaznjive. Avstrijski zakoni, ki veljajo menda pri nas še vedno, so v takih slučajih zelo strogi. Vprašajte naše politične preganjance in prepričali se boste, če drugače nečete vedeti! Mogoče pa se v imenu kulture in človekoljubja sploh ne kaznujejo pri nas politični deliktii!

V imenu kulture in človekoljubja naj bi bili navsezadnje celo ponosni na ljudi, ki kot bivši avstrijski hlapci uživajo pri nas velike časti in prednosti! Volk ostane volk. Med nami hodijo kot nedolžna jagnjeta in vendar so večji zločinci, nego Viljem, Franc Jožef, Karl in drugi trinovci, kajti oni se niso pregrešili na svojih nemških bratih, dočim so nam sesali kri „naši ljudje“, ki se nam sedaj rogajo, ker so nas tako imenitno potegnili za nos. Teh ljudi ne spreobrne nobena lepa fraza o kulturi in človekoljubju. Neizprosni boj proti njim je edino sredstvo, da se jih iznebimo. Izginiti morajo iz javnega življenja, kakor so izginili iz naše srede oni, ki so nas zatirali cela stoletja. Kako naj bo zaveden Jugoslovan tisti, ki je pod Avstrijo sovražil vse, kar je bilo slovensko, jugoslovansko in še posebej srbsko? Tisti, ki je v naših uradih vračal slovenske dopise z opombo, da smo še v Avstriji? Tisti, ki se je ponašal s križci in medaljami za zasluge proti našemu narodu? Tisti, ki je v javnem in zasebnem življenju vedno poveličeval Avstrijo? Tisti, ki je denunciral in zasledoval naše ljudi, naše fante in može — deuterje avstrijske armade? Greh izdajstva na lastnem narodu se ne izbriše in ne odpusti nikdar. Ne, v imenu kulture in človekoljubja ne bomo pustili v miru teh in enakih ljudi! Preveč smo trpeli, da bi še nadalje prenašali avstrijske krivice, prenešene in podprte z raznimi obziri v

našo jugoslovansko državo. Delali bomo za kulturo našega ljudstva, da se iznebi popolnoma vsakega suženjskega duha, ki ga hočejo gojiti pri nas še vedno razni politiki pod krinko človekoljubnosti, za katero se skriva politična onemoglost, vključ smeli trditvi, „da bi bili Slovenci v marsikaterem oziru morda boljše vozili, če bi — po razsulu stare Avstrije — javnih glasil ne bili imeli.“

Dr. Ž. L.

Hands off, Italija!

Naravnost nečuveno je, kar čujemo in čitamo v raznih poročilih iz Pariza! Ko se izdeluje novi zemljevid za našo domovino, obnaša se vsa diplomacija, kakor da bi prouzročitelji svetovne vojne in sedanjega svetovnega gorja — ne bili pruski imperijalizem — nego prav mi Slovenci, in v tem smislu vadija se tamkaj za našo kožo, za najvažnejše dele našega naroda. Izvršiti nameravajo prav hladnokrvno in brez vsakih skruplov amputacijo na našem narodnem telesu: Goriška, Trst, Istra, naši otoki, deli Dalmacije, vse to naj se kratkim potom amputuje od našega telesa. Ker mora Trst brez zaledja propasti, naj se v to svrhu pusti Nemcem Beljak in Celovec — ali ni to imenitno — ali ne izgleda to tako, da se naj nas Slovence kaznuje, kakor da bi bili izgubili ne Nemci, marveč mi Slovenci drzno pričeto roparsko svetovno vojno!

Zdravniki napravljajo amputacije le v skrajnih slučajih, le pri takozvani vitalni indikaciji, to je: ako je laže življenje dotičnika v nevarnosti. Nikdar seveda pa ne brez izrecnega privolenja onega, kojemu se ima operacija izvršiti. In diplomati v Parizu? Ali nas kdo kaj vpraša? Baš najzdravejši deli

našega narodnega telesa so ti, koje se nam hoče nasilno amputovati! Najbolj zavedni Slovani, najbolj moralno ljudstvo biva baš v teh krajih, koje so namenili kruto upropastiti.

In vse to, komu na ljubo? Ej, jako slabi trdkci: Italiji. Zelo slabo znamenje pač za našo sedanjo veljavo med svetom, da velja dandanes italijanska intigra toliko, da so velevlasti pripravljene, Italiji vreči v žrelo najboljše, najplemenitejše dele našega narodnega telesa. Domovina, planinski raj in grob Simona Gregorčiča v ogabnem laškem žrelu — niti misliti človek ne sme na to!

Kaj pa je Italija? Dežela priznane revščine, brez vsakih narodnih zakladov, ki je doslej živela glavno vlogo od naklonjenosti svojih sosedov. Splošno ponašanje in značaj te rase ni imel nikdar v svetu veljave, kot radeča nit se vleče v italijanski zgodovini zadnjih desetletij perfidnost. Tri desetletja bila je oficijelna Italija zvezana s pruskim imperijalizmom, delala seveda slovite „extra-toure“ vsi narodi pa so imeli o tej oficijozni politiki svoje posebne mnenje, in to ne baš najboljše. Kaj pa ponašanje Italijanov v svetovni vojni? „Ajuto, mama mia!“ je takorekoč njih bojni klic. In da bi ne bilo pravočasno pomoči od Francozov, Angležev in Amerikancev, kje bi bila danes Italija? Ze zdavnaj bi imeli italijansko republiko, spodobno in pohlevno, ne vodeno od imperijalistično-nadutih ministrov nego od resnih, pravih predstavitev ljudske volje. Italijansko ljudstvo samo je izredno skromno in zahteva, kakor naše ljudstvo, le svojo lastno pravico do življenja, imperijalizem mu je popolnoma tuj in neznan.

Za vse to prav dobro vedo vsi zavezniki in takisto vedo prav dobro

VLADIMIR LEVSTIK.

102 nadaljevanje.

Višnjeva repatica.

»Kateri?« je usekal Pohlin, rezko in ostro kakor s sabljo.

»I nu, onega tam, ki je dal Marički pismo za Vido... Vse kar je prav; po ušesih bi ga, in klečat bi ga poslala, da bi si drugič premislil čekali zaljubljene bedarije.«

»Quos ego!« je zarjul profesor, planil pokoncu in strgal servet z vratu; oči so mu stopile iz jam, iz ust je udarila pena hipne stekline, roke so mu vzkrlile v dramatični gesti, s katero je uvajal vsak hišni orkan. Že je hotel izbruhniti, ali premagal se je: naj trepečeta — do jutri vsaj! S krvniško porogljivostjo je ošinil ženski ter jima obrnil hrbet; med vrati se je zavrtel na petah, vzdignil stisnjene pesti nad glavo in kikriknil v blaznem sopranu:

»Quos ego!... O gentem barbaram et incultam, cui nula fides neque religio!... Caeterum autem censo Carthaginem esse delendam!«

To reki je opilil s pestmi nizdol, kakor bi zmastil nevidnega sovražnika, ter izginil.

Drugo jutro pa je zletela mina v zrak. Gospa Annetta se je bila napotila k sedmi maši, da bi z molitvijo pomirila srce in izprosila srečen konec nevarnosti; Vida se je napravila, uredila svojo sobico ter sedla k matematični vaji. Zla slutnja jo je motila že kar odkraja, in preko vsch enačb je plesal očetov

divji obraz. Čez pet minut je položila svinčnik na mizo, naslonila čelo vroče ter jeknila od muke; še tisti hip je začula njegov kalop, kako besni po vseh sobah in treska z vrati. Preden se je utegnila prav prestrašiti, je bil pri nji.

»Kje je tvoja malopridna mati?« je zatulil, tresoč jo za ramena in škropeč jo s slino iz nastežaj odprtih ust. »Kod se vlači, kam je odnesla pete? Že zopet komplot zoper mene, — o, saj vem; ampak zdaj je konec tega, magari če vse pokončam in do tal porušim! Sodniki me bodo oprostili, nesrečnega moža in še nesrečnejšega očeta: moril je, da reši svojo čast — da opere stoletja časti in viteštva, ki sta jih vedve opljuvali... Da, da, ničvrednica, emeraldo hinavsko! Počemu cviliš, odkod jemlješ solze, namesto da bi priznala, kaj si?... Tak priznaj, govori!« je rjul ob tleskanju prvih zausnic.

»Kaj si imela s svojim sladkim Rožmarinkom, nečistnica in prešušnica? Kako si se vlačugala z njim — in kdaj, predvsem, in kje? Priznaj, s čim sta omamili mojo čuječnost, ti in tvoja ničvredna mati, da si mogla streči pohoti svojega mesa!« je vpil čedalje glasneje, omamljaje se s podlostjo lastnih besed. »Moja hči — vlačuga, nemara celo bolna, okužena! Počakaj, za lase te povlečem k zdravniku... O, gorje tej sivi glavi! Joj meni! In vendar bi rekel, da s krivjo svojega očeta, ki gleda nazaj na toliko brezmadežnih prednikov, nisi mogla podedovati teh nizkotnih, plebejskih strasti...«

Upehan od pretepavanja je sklenil roke nad glavo,

zajokal, kakor je pristojalo položaju, ter odšel, drgeč od teatralnega hlipanja. Toda bol ga ni tiščala dolgo; že na stopnicah mu je usehnil obupni jok, na hišnem pragu je brezskrbno dvignil čelo, in pet korakov od doma si je veselo našal ogorek portorike ter jo urezal proti šoli, ves mladostno posvečen.

Vida se je bila zgrudila pod udarci za posteljnjakovo končnico; jecala je in ihtela mašinalno, dokler so padale bunke, precej nato pa je nehala, kakor bi ji top gnuš zamašil grlo. Pohlinovi koraki so bili zdavnaj utihnili za vrati, ko je ždela še vedno, na kolenih, strmeč v polnezavesti na štenico izpuljenih las. Le s težavo je premislila vse; počasi, z odporom, se je razodeval njenemu otroškemu umu zmisel očetovega kričanja — nato pa ga je zdajci izpregledala v celoti, tresčila vanj kakor v izparjeno blato in glasno zastokala od grenkega usmiljenja nad seboj. Le odkod je vzel profesor te tuje, vrto-glave misli? Tak tudi to je na svetu in roji ljudem po možganih, vre za črtami dozdevno pokojnih, spodobnih lic? In je grdo in grehotno, pa vendar miče srce? Veliko, neznano poglavje v knjigi življenja je razgrinjalo pred njo svoj plameneči nadpis. Nikoli prej ni čutila potrebe po jasnih predstavah o jedru telesne skrivnosti: bilo ji je daljno, brez imena in tuje kakor pojem neskončnosti ali Bog sam. In zdaj se je zdelo vsako moško telo, ki je pomislila nanj, objuba zase, posoda vročih nedoumnih blagrov, ki jih je bilo treba le hoteti, pa bi se ji usuli v krilo!

(Dalje)

oceniti italijanske imperijalistične intrighe. Brez podpore Francozov, Angležev in Američanov je Italija v trenutku zopet ona ničla na svetu, kakršna je bila vedno. Blamaže, ki jih je dosegel italijanski imperijalizem svoje čase v Abesiniji in v Tripolisu, nikakor niso pozabljene, marveč so zapustile trajne utise pri vseh narodih. In italijanske — vseskozi ponesrečene — ofenzive v sedanji svetovni vojni so tudi zapustile temeljite in trajne utise! Italijanske zmage — kdo se ne smeje? Italijan ni bil in ne bo vojak — nikakor ne more za to, da njegovi rasi vojne lastnosti niso prirojene. Seveda radi tega ne mislim Italijana zaničevati — niti oddaleč ne. Mi Slovani cenimo vsako raso, od katere vemo, da je sicer koristen član človeške družbe, tako tudi Italijana, od njega se celo učimo skromnosti v življenjskih prilikah, zlasti pa umetnosti vsakojake stroke in italijanski delavec, umetnik in zidar je bil in bo slej ko prej cenjen i pri nas.

Borili pa smo se in se bomo vedno in vztrajno proti italijanski nadutosti! V sedanjih prilikah domišljujejo si sedanji vodje italijanskega naroda, da nas smejo in morejo podjarmiti liki koloniji — nas, ki smo kulturno, zlasti pa še moralno mnogo višje stoječi rod od njih. Baš to je nečuvstvo, baš to je drznost brez primere in baš to je, kar se bo nad sosedi Italijani bridko maščevalo.

(Konec prih.)

„Tudi Jugoslovani.“

Nova doba piše: „Le notri, nemški boljševiki, le notri!“ Tako nekako se človeku zdi, da kličejo tisti, ki so zadnje dni v beogradskem Narodnem predstavništvu zahtevali demobilizacijo armade. Še vidimo pred sabo dogodke na Koroškem, še nam je živo v spominu, kako so se naši strahopetci pripravljali celo na beg iz Celja; čitamo in čujemo poročila o velikih nemških vojaških pripravah pri Lipnici in Cmureku; čitamo in čujemo, da razne organizacije v Nemški Avstriji, med njimi posebno društvo „Turnerschütztruppen gegen Jugoslawien“ zbirajo prostovoljce proti nam, katerih so samo zadnje dni poslali 1600 proti naši fronti; čitamo in čujemo o dnevnih napadih na našo fronto na Koroškem in celo na Štajerskem; pa vse to naših »mednarodnih« človekoljubov ne moli prav nič, oni enostavno zahtevajo, da gre naša armada lépo v zapeček, nemški boljševiki pa lahko, če se jim ravno poljubi, mirno pridejo v naše kraje ropat in morit. Našim nemškutarjem in Nemcem in tudi raznim elementom, ki istovetijo socializem z boljševizmom, bi to seveda prav bilo; človeku pa, ki računa z razmerami in ki vidi, da smo še vedno s treh strani ogroženi, od Nemcev, Madžarov in Lahov, mora pri taki brezvestni demagogiji naših »jugoslovanskih« soc. demokratov naravnost kri zavreti. Demobilizirali bomo, da ko bomo videli, da je naša domovina varna na vse strani, ne pa danes, ko nam trije tigri sede na tilniku.“

Bog nas varuj takih „tudi-Jugoslovancov“, to so ljudje ki jim je vse drugo pri srcu kot Jugoslavija, a da lažje love kaline na svoje limanice so tudi Jugoslovani. Da gre pšenica teh tudi-Jugoslovancov v klasje, sta krivi JDS in VLS, ki dajeta z gnillim kompromisom tem ljudem potuho. Konstantiramo, da sta glavni glasili teh strank „Slovenec“ in „Slov. Narod“ gluha in slepa za protinardno počenjanje teh tudi-Jugoslovancov. Seve važnejše od narodne koristi, so strankarstvo, mandati, naklonjenost „nerazsodnega“ ljudstva itd. Naše ljudstvo pa ni tako nerazsodno, da bi ne spoznalo v dneh nesreče in nevarnosti svojih tudi-prijateljev, ki gorijo „za kulturo in človekoljubje“, ko je treba braniti ogroženo domovino.

*Če smo z lopovi usmiljeni,
nas še tožijo radi razžaljenja časti.*

Strindberg v „Pellikanu“.

Zaplemba obratov in posestev v Jugoslaviji.

Popolnoma pravilno je, da različni industrijski obrati, trgovine in druga trgovska podjetja podanikov nam sovražnih držav v Jugoslaviji zapadejo zaplembi po deželni vladi in da se za ta podjetja imenujejo nadzorniki, ki vodijo nadaljnji obrat in pred vsem zastopajo koristi države. To mora veljati tudi za posestva, osobito za veleposestva. Saj je večina velikih industrijskih obratov in posestev v tujih, večinoma nemških rokah, ki so doslej izjemale naše ljudstvo, polnili svoje žepe in odtegavali naši domovini kapitala.

Deželna vlada in njeni oddelki, katerim je poverjena naloga, da se stavijo pod nadzorstvo res vsi obrati in sploh imetje sovražnih državljanov, na drugi strani pa, da se ne prenaagijo in oškodujejo naših državljanov. Posebno je treba paziti na to, kdo se imenuje za nadziralca. Gotovo je, da prijatelji ali celo sorodniki lastnika ne morejo v oni meri zastopati koristi države, kakor pa nepristranska oseba.

Primerili so se slučaj, da je vlada imenovala za nadzornike osebe, ki so v tesnem sorodstvu z lastniki podjetij ali posestev. Kako naj bodo ti ljudje pravični in kako naj gledajo edinole na koristi države, ko je vendar naravno, da jim sorodnost naravnost velevala, da svojega sorodnika preveč ne oškodujejo? Opozarjamo vlado, da se prej dobro pouči, predno imenuje nadzornike. Zakaj lahko pride nadzorstvo podjetij v nepravne roke. Vodja je drugi, ali lastnik ostane isti, to je, država nima koristi od zaplembe. Posebno je tudi paziti na to, da vodijo obrate res naši ljudje. Nikar ne nastavljati ljudi, katerih prošlost ne jamči, da bodo tudi res zastopali naše interese! Saj je v Ljubljani mnogo oseb, ki so nemčurstvo le slabo pobarvali.

Obnovite naročnino pravočasno, da se Vam pošiljanje lista ne ustavi!

Jugoslavija in njene meje. Koroška.

Pisarna za zasedeno ozemlje v Ljubljani je sklenila, da izda serijo brošur o naših mejah. Kot prva je izšla brošura o Koroški, ki jo je spisal Carantanus. Tiskana je na lepem papirju ter stane s priloženo narodnostno karto Koroške K 4. Dobi se v upravištvu „Jugoslavije“ v Ljubljani, v njenih podružnicah v Mariboru, Celju, Ptuj in Novemestu ter v vseh knjigarnah.

Knjiga je razdeljena v dva dela: Zgodovinski pregled in sedanje razmerje na Koroškem. V kratkem zemljepisno-političnem uvodu se omenja, da teži Koroška že po svojem naravnem položaju proti Belgradu t. j. v jugoslovansko državo. Železne ceste hitijo proti Belgradu na Balkan. Koroška bo eden najlepših biserov med novimi deželami mlade Jugoslavije.

V zgodovinskem delu se razmotriva predvsem o naselitvi Slovencev v Korotano. Rečna in jezerska imena pričajo, kakor trdi zgodovinar Niederle, da so Jugoslovani prekoračili Karpate že v prvem stoletju p. Kr., prebrodili Donavo in njene pritoke ter prišli do Blatnega jezera in še dalje. Imena rek in krajev povejo, da so prišli Jugoslovani že v prvih dveh stoletjih p. Kr. v alpske dežele. Zgodovinska letnica je 568, kajti že v letih 592 in 600 so napadali Slovenci Istro in Italijo in se bojevali z nemškimi Bararci. Zgodovinsko dejstvo je, da so se Slovenci ob koncu 5. stoletja naselili do bavorske meje v razvodju Drave in Mure, med Renco in Salico. Meja prve jugoslovanske države v 8. stoletju po Kr. je obsegala celo sedanjo Koroško, celo Štajersko, Kranjsko, vzhodni del Tirolskega in del Solno-

Narodno predstavništvo.

(Plenarna seja 30. maja 1919.)

Belgrad, 31. maja 1919.

Vprašanje podpor sirotam in vdovam padlih učiteljev.

Včerašnja seja narodnega predstavništva otvorila ob 16.40 predsednik dr. Draža Pavlovič. Bašič svari radi rekvizicije stanovanj. Poslanec Tomo Popović (radikalec) stavi vprašanje na ministra za prosveto in verstvo radi nedostadne pomoči vdovam in sirotam padlih učiteljev in duhovnikov. — Minister za prosveto Ljuba Davidović odgovarja, da skrbi za sirote in vdove učiteljev in da je pozval finančnega ministra, naj bi tudi te obitelji dobivale en dinar dnevno za deco. — Minister za verstvo dr. Alaupović odgovarja, da je ministrski svet odobril, da naj dobivajo vse vdove in sirote podporo. Dobili jo bodo tudi ostali, ki je doslej še niso prejeeli. Dajala se bo tudi obiteljem junaško padlih duhovnikov, ker je naša dolžnost, skrbeti za njihove svojce.

Razprava o dvanajstini.

Po interpelacijah je zbornica nadaljevala razpravo glede proračunskega provizorija, točko o dvanajstini.

Narodni klub glasuje za provizorij.

Poslanec Šegvič (Narodni klub) pravi, da mora vsaka parlamentarna vlada v moderni državi uživati zaupanje parlamenta. Kritizira postopanje vlade in pravi, da nekateri ministri še niso odprli ust v parlamentu in nekateri še sploh niso referirali o svojem delu.

Narodni klub je sklenil, da z ozirom na zunanji položaj votira indemnitetu, napram vladi pa nima zaupanja.

Tekom njegovih izvajanj je prišlo na poslanskih klopih do burnih in živahnih medklincev, zlasti ko je poudarjal, da agrarna reforma ne sme biti za strankarsko agitacijo.

Proti ministru prehrane.

Poslanec Milutin Stanojevič (demokratska zajednica) pravi, da živi Srbija že pet let od dvanajstin. Finančni minister je rekel, da je proračun velik radi draginje, ali razlog za draginjo so slabe prometne zveze. Ako uprava sedaj ne more dobiti nekaterih vrst blaga, naj pusti, da jih ljudstvo samo nabavi. O ministru za prehrano pravi, da sam ne ve, kaj bi bilo treba storiti. Pomanjkanje živeža je izzvalo ukinjenje svobodne trgovine.

Pomanjkanje soli.

Poslanec Milan Marjanović (demokrat) pravi, da zahtevajo interesi naše mlade države, da se glasuje za dvanajstine. Omenja, da je pomanjkanje soli v državi tako veliko, da je ljudstvo samo začelo vtihotapljati sol.

Proti Antonu Kristanu. — Proti demobilizaciji. — Zahvala srbski vojski.

Poslanec Anton Sušnik (Jugoslovanski klub) izvaja, da naš narod še ni popolnoma svoboden, ker so kraji, ki so še okupirani. Zaradi tega tudi ni prav, ako zahtevajo socialja-

listi demobilizacijo. Posl. Kristan je radi tega odklonil tudi votiranje dvanajstin. Kokefiral je v svojem govoru z nemškimi socialisti. Socialisti Nemške Avstrije pa pošiljajo svoje bataljone na Koroško. Jugoslovanski klub bo glasoval za dvanajstine z ozirom na politični položaj, ker ima zaupanje v koalicijsko vlado in hoče izraziti svoje zaupanje tudi slavni srbski vojski, ki je ponovno osvobodila več delov Koroške. — Preds. zaključil seja ob 20. (Po Ldu.)

Plenarna seja 31. maja.

Belgrad, 31. maja. (Izv. poroč.) Današnja seja Nar. predstavništva se je pričela že dopoldne, da čimprej konča razpravo o trimesečnem podaljšanju proračunskega provizorija in se izogne ex lex stanja. Za drugo čitanje je potrebnih pet dni in se pričakuje, da bo razprava končana v sredo, da postane predloga zakon.

Mirovna konferenca.

Reka. — Italijanske želje.

Iz Lyona javljajo brezlično: „Temps“ zatrjuje, da je jadransko vprašanje že rešeno ter prinaša nastopno informacijo: Predsednik Wilson, ki mora danes soglašati z jugoslovanskimi delegati, je dal svoje privolitve v arangment, katerega je sprejel Orlando in ki ima nastopne glavne točke: 1. Mesto Reka, izvzemši predmestje Sušak, tvori z ozemljem, ki leži proti zahodu, neodvisen okoliš pod nadzorstvom zveze narodov. Ta država meji na italijansko ozemlje ter se razteza vzdolž železniške proge, ki začneja v Reki, ter vodi v smeri proti Ljubljani. 2. Zader in Šibenik sta mestl pod suvereniteto Italije, ki se odpo-veduje vsaj drugi dalmatinski obali in zaledju. 3. Pod Italijo pridejo tudi otoki, ki so strateškega pomena in sicer otoka Cres in Lušinj, južno-zahodno Reke, otok Vis in „zunanji“ otoki. 4. Na drugi strani poveri zveza narodov Italiji mandat nad Albanijo, kjer ima Italija po londonskem dogovoru že od prej velik vpliv. (Ldu.) Iz Pariza 28. maja. (ČTU) Teritorialno vprašanje Reke je rešeno. Gospodarsko stališče tega mesta še ni končno javno določeno. (Ldu.)

Odločitev naših mej.

Zagrebski listi javljajo iz Belgrada, da se na pariški mirovni konferenci v ponedeljek odloči vprašanje naših severnih mej. Tudi spor z Italijo bo poravnal. — Banatski Nemci so poslali belgrajski vladi spomenico, v kateri izražajo željo, naj se Temešvar priklupi Jugoslaviji.

Ententno brodovje pred Gdanskim in Hamburgom.

Gdansko, 29. maja. (ČTU.) V Gdansko je dospela eskadra ameriških in angleških vojnih ladij, ter je izkrcala posadko. Brodovna demonstracija naj Nemcem predoči odločno namero entente, ako Nemčija ne podpisše mirovne pogodbe. Z enakim namenom je ententa ladje poslala v Hamburg. Vojaški atašeji angleškega in ameriškega poslanstva v Varšavi so odpotovali v Gdansko, da pripravita izkrcanje ententnih čet. (Ldu.)

grškega, južno-vzhodne dele čežel pod Anžo in nad njo do Dunajskega lesa. Dejstvo je, da so Slovenci prebivali že pred 1200 leti v teh krajih, in da jih je izpodrinil le nemški meč in nemška kolonizacija v srednjem veku.

Nadalje dokazuje knjiga, kako so Nemci delili slovensko posest, kako se je s pokristjanjenjem zanesel potom nemških škofij nemški duh v Korotan, da je fevdalno plemstvo s pomočjo nemškega krščanstva spravilo Slovence od težki jarem nemških graščakov.

V drugem delu je govor o današnji slovenski nemški jezikovni meji na Koroškem. V opazkah k severni meji v Jugoslaviji so zgodovinski podatki o doslednem ponemčevanju koroških Slovencev. Natančni statistični podatki o slovenskem koroškem šolstvu, o narodnem razmerju na Koroškem, o slovenski inteligenci in o cerkvenih razmerah podajajo vzroke

narodnega nazadovanja na Koroškem. Po naši točni statistiki se je rešilo potujenja od celokupnega koroškega ljudstva le 135.000 ljudi, ki so bili vse do včeraj v veliki večini izročeni na milost in nemilost krvoločnim Nemcem.

Knjigo je sprejela cela jugoslovanska javnost z velikim zanimanjem. Ocene v odličnih srbskih in hrvatskih listih poudarjajo potrebo in pomen te knjige, ki naj pride v sleherni slovensko hišo, v vsako zavedno družino. Naši bratje onostran Drave bodo najbrž žrtvovali italijansko-nemškemu kapitalizmu, katerega podpira z vsemi močmi imperijalistični Pariz. Zato je treba, da se vsak natančno spozna v koroškem vprašanju, kajti njegova pravična rešitev je odvisna le od nas, od naše narodne volje v bližnji bodočnosti.

Politični pregled.

p Utisi iz Italije. Andrija Veber podaja v listu „La France Libre“ z dne 13. maja svoje utise iz Italije, kaže se prijaznega nasproti italijanskim zahtevam in piše med drugim: „Ne zanikam, da ne bi bilo v Italiji še vedno bankirje in drugih nemških privržencev, ki šepetajo za kulisami teh gospodov, ki jih podpirajo nekateri vojaški krogi, je najti tudi v Sofiji, kjer na tistem pripravljajo gospodarsko antano, kateri bi sledila druga, namreč z Bolgarijo. Da se obvaruje pred Avstrijo, se je nekdaš Italija zvezala z Nemčijo, kar je bilo napačno. Ravno tako napačno bi bilo, če bi se Italija iz strahu pred Jugoslavijo že zdaj zvezala z Bolgarijo. To govori o nezadovoljnosti, ki je zgubila svojo osorno in krivično obliko proti Wilsonu, podaja korespondent nekatere pitoreskne podrobnosti o tem sovraštvu:

„Italijani so si privoščili nekaj dni, da so preklinjali svojega sodnika, sedaj pa klopotci še bolj klopotajo. Zdej se človek lahko sprehaja, ne da bi videl povsod karikature, kakor jo je prinesel stari satirski žurnal „Asino“, ki je spremenil Wilsona v rdečega osla, ali karikature „Travasa“, ki je predstavljal povratek Wilsona v Ameriko brez „fakinov“, da bi mu nesli prtljago in kako gre čisto sam po samotni ulici, kjer so zaprta vsa okna in vsa vrata, ali karikature „Mezhina“, kjer se dviga ponosna Italija pred avtom, ki ga vodi Wilson, v katerem sedijo trije ali štirje obsejenjaški obrazi. Italije kriči Wilsonu: „Ta bankirska kočija!“ P. P.

p Jugoslovanska meja. „La Lanterne“ z dne 13. maja piše pod tem naslovom: Jugoslovani so opozorili glede mirovne pogodbe, da prideluje italijanska-avstrijska meja 45 odstotkov slovenskega naroda Italiji in da bo glavno slovensko mesto Ljubljana, oddaljeno 20 km od meje. Po tem pripade Italiji tudi Idrija z živim srebrom. Turska železnica, medtem, ko ima Italija že v posesti železnico skozi Pontebo, ki veže Trst v Avstrijo. Kar se tiče plebiscita v Celovcu, ni mogoče reševati, kako je prišlo do tega, saj je znana notranja germanizacija te dežele. P. P.

p Dolžnost dostojnosti. V sinočnjem „Slov. Narodu“ izjavlja slovesno g. dr. Ivan Tavčar, da se „Slov. Narod“ ne bo boril več za čiščenje naše javnosti, ker tako zahteva njegova dolžnost dostojnosti, toda že na tretji strani kliče na pomoč vlado, da prepove dr. Šusteršiču povratek v domovino. Na četrti strani pa priobčuje „Težko obtožbo“ proti Vsenemcu kužalerju v Domžalah. Čudno, da g. dr. Tavčar ne pozna kulture in človekoljubja za svojega nekdanjega političnega nasprotnika dr. Šusteršiča in za nemškega tovarnarja Kurthalerja. Je pač čudna „dolžnost dostojnosti“ gotovih gospodov!

p Malo pozno, toda vendar še pravočasno se je zavedel g. dr. Ivan Tavčar, da je polom prestan in da čuti zopet zemljo pod nogami. To svojo zavest hoče usiliti tudi svojemu glasilu, zato je v imenu „Nar. tiskarne“ sklenil, da ne bo „Slov. Narod“ več hodil po stezi s popularno slavo ovite kričave surovosti, najsi je to naši javnosti všeč ali ne! Tudi ga ni več volja „valjati se po blatu razdraženih najnižjih strasti.“ Lep kompliment je dobilo uredništvo „Sloven. Naroda“ od svojega gospoda. Pa je res mogočen ta „odbor“ Narodne tiskarne!

p Položaj o Črnigori. Sarajevo, 30. maja. (Izv. por.) Položaj v Črnigori je v političnem oziru zelo zadovoljiv. Tudi gospodarske razmere so vedno boljše. Črnogorci, ki so pripravljeni, da uveljavijo svoje zedinjenje z ostalimi jugoslovanskimi pokrajinami, nemirno pričakujejo sklepa mirovne konference o bodočnosti Črnogore. Na Cetinju, v Podgorici in drugod se ponavljajo manifestacije za brezpogojno ujedinjenje v jugoslovanski državi. Vsi poskusi kralja Nikite in njegovih agitatorjev, ki bi radi povzročili s po-

možjo Italijanov v deželi nemire, so se ponesrečili.

p Italijanska „zmaga“. „New Europa“ priobčuje uradne dokaze, ki pričajo, da je avstro-ogrsko armada v kritičnem trenutku zadržala desetkrat močnejšo italijansko armado. List dokazuje, da Italija ni premagala avstrijske armade.

p Cenzura. Ena najmarkantnejših lastnosti avstrijske cenzure je bila nedoslednost. Kolikor glav, toliko misli — je bilo načelo avstrijskega cenzorja, toda le zanj. Zato se je lahko bralo na Dunaju, česar se ni smelo n. pr. v Ljubljani in narobe. V svobodni Jugoslaviji ni dosti boljše. Kar je dovoljeno pod jugoslovanskim generalom v Mariboru, to je seveda prepovedano v ljubljanskem kjer je ostalo še precej avstrijskega duha.

p Italijanska agitacija v Črnigori. Sarajevo, 31. maja. (Izv. por.) Italijani so razpredli po vsej Črnigori strastno propagando proti ujedinjenju z Jugoslavijo. Sedaj so raztrosili po svojih emisarijih in agentih vest, da je madžarska sovjetska vlada napovedala vojno Jugoslaviji.

p Ustavitev Radičevega lista „Sretni dom“. Zagreb, 31. maja. (Izv. por.) Današnji uradni list objavlja naredbo bana, s katero se začasno ustavlja „Sretni dom“, ki ga je izdajala knjigarna Stipe Radiča, zaradi protidržavne propagande.

p Nov dnevnik v Sarajevu. V Sarajevu je začel izhajati „Sarajevoer Bote“. Izdajatelj in glavni urednik je Josip Fran Knaflič. Nov dnevnik hoče biti informativno glasilo za tujce. Zastopal bo edinstvo Srbov, Hrvatov in Slovencev.

Plebiscit za celovško kotlino.

Šest mesecev po sklepu miru.

St. Germain, 30. maja. (ČTU) Svet četvorice je sklenil, da naj o pripadnosti celovške kotline odloči ljudsko glasovanje, ki naj se izvrši šest mesecev po sklepu miru. (LDU)

Italijanske spletke.

Italija podpira Madžarsko z blagom.

Dunaj, 30. maja. (ČTU) „Neues Wiener Tagblatt“ piše, da se potrjuje njegova vest, da so pred kratkim pozikovali iz Budimpešte na Dunaj vtihotapiti preko 25 milijonov denarja, in sicer za 15 milijonov bankovcev in za 10 milijonov zlata. Nemška Avstrija ni hotela dovoliti uvoza, ker je bilo neznano, v kake svrhe se namerava denar uporabiti.

Madžari so pri Brucku ob Litvi s pomočjo italijanskih vojaških avtomobilov spravili denar čez mejo. Madžarska vlada trdi, da je bil denar namenjen za plačilo blaga, ki ga je Italija dobavila Madžarski (LDU)

Pokrajinske vesti.

kr Ščavnica pri Ljutomeru. Odbor posojilnice v Gor. Radgoni je podaril 235 kron za šolsko knjižnico obmeje sole na Ščavnici.

kr Malenedelja. Kmet. podružnica priredi 9. junija čebelarški shod. Predava gosp. Jurančič, jutraj v šoli, popoldne pri enem čebelnjaku.

kr Maribor. Sodnik dr. Ivan Hojnik se je poročil z gđč. Heleno Žerovnikovo iz Kamnika.

kr Maribor. Peta slovenska kavarna v Mariboru je bivša kavarna Europa v Vetrinjski ulici. Nanovo urejeno jo je otvorila gospa Stelcerjeva.

kr Maribor. Danes se je sestalo skoraj polnoštevilno tukajšnje učiteljsko, da se posvetuje, kako si naj pomaga v svojem obupnem položaju. — 5 učiteljc še sploh ni prejelo nobene plače, večje število je bilo deležno le neznatne remuneracije, oz. temeljne plače z službenimi dokladi ni ne eden učitelj (razun tu nastavljenih Primorcev) še ni prejel polne plače z vsemi dokladi vred. — Tu draginja narašča od dne do dne. N. pr.

1 l mleka stane 2—2.40 K, tudi po 3 K. Vsem treba obleke, obutala, perila, a kje vzeti v to potrebno veliko svoto! Ta položaj se ume, ne more dobro učinkovati na itak silno težavno delo v tukajšnjih šolah. Hitra, takojšnja pomoč je neobhodno potrebna in merodajni činitelji naj potrebno ukrepejo, da dobi tukajšnje učiteljstvo svojo itak borno plačo s 1. junijem t. l. Sotrpim.

kr Učiteljsko društvo za ormoški okraj zboruje v četrtek, dne 5. junija 1919, ob pol 10. uri popoldne v ormoški okoliški šoli po nastopnem vzporedju: 1. Zapisnik zadnjega zborovanja. — 2. Dopisi in družbene vesti. — 3. Poročilo o velikonočnem delegacijskem zborovanju Zveze slovenskih štajerskih učiteljev. Poročajo delegati. — 4. Obravnava zamud. Razgovor. — 5. Načrt o preustrojitvi šolstva. Poroča okrajni šol. nadzornik Pavel Flerč. — 6. Slučajnosti.

kr Ptujška mestna občina je podpisala 500.000 K državnega posojila. Za predlog so glasovali tudi nemški člani mestnega sosveta.

kr Ptujška mestna hranilnica je podpisala 100.000 K državnega posojila. Tudi ptujski Nemci so podpisali jugoslovansko državno posojilo iz lastnega nagiba, ker so uvideli, da je res varno in dobro.

kr Ptuj. Vendar enkrat smo dobili na magistrat slovenski napis:

Mestni urad. Do 15. junija izvršijo še vse ostale javne napise v samo slovenskem jeziku. Tako je prav!

kr Iz Ptuja se nam poroča: Gospod glavar je odslovil vendar od gospodarskega urada nemčurja Weisensteina in pa dunajskega učitelja Gallhoferja. Vodja gospodarskega urada je še zmiraj nemški trgovec Krieglbauer. Gospod glavar! Skrajni čas je, da tudi tega bogatega trgovca odslovite in date kruh Slovincu.

kr Slov. Bistrica. Zagrizen nemški škar Arthur Storch, gozdar grofa Attemsa je pobegnil v Nemško Avstrijo. Ko mu je nadzornik Attemsovega veleposestva dr. Reisman naročil, da mora v uradu z ljudmi slovensko in prijazno občevati, je kar prebledel od jeze in ker kot zvesti pripadnik „Herrenvolka“ ni mogel prenesti takega „ponižanja“, je čez noč zginil brez slovesa.

kr Slovenska Bistrica. Osumljena velike tatvine in umora sta zakonska Elucher, huda nemškiškarja, oskrbnika vinogradov štajerske graške hranilnice. Oba so zaprli.

kr Celje. Po trgovinah ni dobiti na izkaznice sladkorja, a razni verižniki ga prodajajo ljudem izven Celja kg po 28—30 K. Odkod ga imajo ti?! Ali zopet posluje prosluli Zucker-Union?

kr Pri celjski sodniji je razpisanih več mest pisarniških uradnikov. Prosili so za nje vsi celjski nemški-

Razkrinkani Habsburžani!

Vsi maliki propadejo prej ali slej, resnica o njih pride slednjič vendarle na dan, Resničnost tega reka morajo sedaj doživeti tudi Habsburžani. Malone nemogoče se nam danes vidi, kako je bilo sploh mogoče pisati o njih toliko in tako prekrasnih reči ter jih verovati. Časniki, družbe, razni vzgojitelji mladine niso samo tekmovali med seboj, kdo da bo lepše in bolj ligunsko pisaril o njih, mnogi so tudi uganjali že uprav orgije v klečeplastvu, slavljenju in poveljevanju. — Družba sv. Mohorja je izdala nekoč Življenje Svetnikov; toda če odštejemo v njem opisovanje čudežev ter preganjanja in trpljenja mučencev, o vseh skupaj ni napisanih toliko in tako lepih in najlepših lastnosti, kakor jih je o članih bivše vladarske hiše Habsburžanov. In vendar so bili samo ljudje; ne le navadni pregrešni ljudje, kot smo vsi, bili so

ljudje z obilico prav posebnih slabih lastnosti zlasti v нравnem oziru. Na tistem se je šepetalo to in ono o njih, zaupno se je pripovedovalo marsikaj ne ravno čednega. Govoriti javno, odkrito o tem pa je bilo razžaljenje njegovega veličanstva in članov cesarske hiše, in je pomenilo dolgo ječo in v teh vojnih časih je marsikateri nesrečnež moral celo dati svoje življenje na morišču, ker je govoril o njih — golo resnico.

V prah so razpadli okovi, ki so branili resnici na svetlo, in ljudstvo se bo čudom čudilo, kakšne ostudne malike je moralo častiti in slaviti.

Pričujoče spomine je napisala GROFICA LARISCH, rojena baronica WALLERSEE. Bila je hči nekega bavarskega vojvode, s tem nečakinja CESARICE ELIZABETE, njena ljubljanka in prva dvorna dama. Kot taka

je zaznala marsikatero tajnost na dvoru,

ki jih brezobzirno razkriva. Mnogo te gnjilobe pripoveduje z občudovanja vredno odkritosrčnostjo, marsikaj zopet pa se da posneti samo posredno: v tem pogledu opozarjamo med drugim zlasti na lepo pravljico o povodnem duhu ali možu ter nesrečni kraljici, ki da misliti.

Njeno pripovedovanje se nanaša na cesarja Franca Jožefa in cesarico Elizabeto; pripoveduje o njenem nesrečnem zakonu, njeni nečimurnosti, zaljubljenosti v svojo lepoto in o prečudnih sredstvih, ki jih je uporabljala, da si jo ohrani, in o njenih ljubavnih zadevah; nadalje o prestolonasledniku Rudolfu, njegovi pokvarjenosti izza mladih let do žalostnega konca, ki je bil ob tako gnilem življenju in zaroti zoper cesarja neizogiben. Še dalje o raznih nadvojvodih, zlasti nečloveškem Otonu, o blaznih činih blaznih bavarskih kraljev, posebno znanega Ludovika, o plemstvu itd. — Čeravno pripoveduje grofica dostikrat kočljive stvari, jih vseeno pripoveduje tako spretno in fino, da ne žali čuta nraavnosti. — Njena.

v Avstriji in Nemčiji prepovedana knjiga

je izšla 1913 v LONDONU, kjer je vzbudila toliko senzacijo, da je doživela že prvi mesec dve izdaji, katerim so v kratkih presledkih sledile še mnogoštevilne druge. — To velezanimive spomine

začnemo objavljati v „Jugoslaviji“

kot II. podlistek. Opazarjajte svoje znanke na to! Resnica mora na dan, laž o vzglednih, krepstnih Habsburžanih izgine kot megla, kadar zasije solnce resnice!

tarski oficijanti in sluga. — Kako so nekdanj zatirali Slovence baš pri celjski sodniji? To je bil pravi pekel na zemlji, posebnost še v Gallingerjevih časih. In danes upajo njegovi oprode, da jim naj Jugoslavija daruje vse to, česar jim gnala Avstrija zaradi njihove nezmožnosti ni mogla dati. Taki ljudje naj zasedejo boljše in odgovorna mesta pri nas? Če je še kaj pravice na svetu, se to ne bo zgodilo.

kr Celje. Pri trgovcu Francu Karbentzu so našli orožje in razno vojaško blago. Policija je vse zaplenila.

oddelke srbskih čet smo imeli zadnje dneve v raznih naših krajih.

Našemu ljudstvu je imponirala resnost, mirno in trezno vedenje srbskega vojaka. Bila je pri meni včeraj kmetica iz kjer so tudi imeli mal oddelek, in navdušeno mi je hvalila brate Srbe, o katerih je poprej toliko slabega slišala, zdaj je pa videla njihov mirni in trezni nastop in jih ni mogla prehvaliti. Želeli bi bilo, da bi vojaška uprava tako zamenjavo splošno upeljala in med nas poslala srbsko vojaštvo, tako bi naše ljudstvo najhitreje spoznalo vso podlost, s katero je avstrijanstvo, nemštvo in nemškutarstvo vcepjalo sovraštvo do srbske veje našega troimenega naroda. Čujemo pa tudi, da raznim

nemškutarskim hujšakom tudi zdaj žilica ne da miru in da trosijo med prebivalstvo razne lopovske govorce o srbskem vojaštvu. Zasledili smo to že v in tudi drugod. Pozivamo vse dobromisleče prebivalstvo, da takim govoricam napravi odločno konec s tem, da naznani vsakogar, ki take govorce širi, politični oblasti. Naj tam dokaže upravičenost svojih trditev ali pa naj gre jest — ričet. Brezpogojno se pa mora zatreti vsak poskus, blatiti člane našega naroda srbskega imena.

kr Zidani most. Kaj naj to pomeni, da se na najvažnejšem križališču naših železnic ne izklicujejo vlaki? Vrtar se pomenjuje na peronu in sicer še celo nemško — kar sem slišal na lastna ušesa s svojimi sodrugi železničarji, a na izklic vlaka menda pozabi ali pa nima te dolžnosti. Če ga pri dohodu vlaka vpraša: „Imam še toliko časa, da si napolnim prazen želodec?“ dobiš za odgovor: „Oh časa dovolj!“ in te pusti. Sedeš lačen in žejen in pri tem vsakdanjem navalu čez vse meje sitnih ogrskih „čifutov“ si lahko vesel, ako po dolgem času dobiš kaj za jesti in piti. Komaj pa malo v naglici pogoltniš v zaupanju, saj pride vrtar klicat — medtem odpiha vlak in — ti obtičiš! Zakaj to? Na vsaki najmanjši postaji se izšliče vlak, zakaj pa baš na tako važnem križališču ne?!

delku. Da se ugotovi število slušateljev, ki bi se na jesen vpisali, je treba, da se še do konca meseca maja prijavijo z dopisnico poverjeništvu za uk in bogočastje v Zagrebu in da označijo točno oddelek, na katerem hočejo slušati. — Hrvatska eskomptna banka je darovala za tehniško visoko šolo v Zagrebu 50.000 K.

dn Osrednja učiteljska organizacija v kraljevini SHS. (Unija jugoslovanskega učiteljstva). Odposlanci Saveza hrvatskih učiteljskih društev v Zagrebu, Saveza učiteljskih društev Bosne in Hercegovine v Sarajevu, Saveza dalmatinskih učiteljskih društev v Splitu in slovenske Zveze jugoslovanskega učiteljstva se sestanejo z zastopniki srbskega Učiteljskega Udruženja dne 8. junija t. l. v Beogradu, da se posvetujejo o ustanovitvi enotne osrednje učiteljske organizacije v kraljevini Srbov, Hrvatov in Slovencev. Ustni dogovori in javne razprave po stanovskih listih so prinesli že toliko jasnosti v to zadevo, da bodo mogli dati delegati pripravljalnemu odboru, ki ga bodo izvolili na tem sestanku, natančnih navodil in določiti smernice pri polaganju temeljnega mogočnega stavbe jugoslovanske učiteljske organizacije. Želimo, da bi imelo to posvetovanje popoln uspeh in da bi bili vsi ukrepi delegatov v korist in blaginjo šolstva in učiteljstva!

na mesec. Prosimo vse poštne organizacije, da „Zvezd poštne organizacije Ljubljani“ zanesljivo do 19. junija 1919 vlijo število naročnikov in njih imenik z vedbo kraja, kjer so isti nastavljeni. Na skupni blagor! — Odbor poštne organizacije v Ljubljani.

dr Zveza poštne organizacije v Ljubljani ima v petek dne 6. junija ob trih na 20. uro v pismonoški dvorani glavne poštne sejo širšega odbora, h kateri se bodo vsi odborniki, ter se isti naprosijo priti točno in polnoštevilno.

Narodno gledališče.

Dramsko gledališče:

1. junija, nedelja „Pelikan“, za B.
2. ponedeljek, zaprto.
3. junija, torek „Zemlja“, izv. ab.
4. junija, sredo zaprto.
5. junija, četrtek „Za hčer Anestij“ A/62 abon.

Operno gledališče:

1. junija, nedelja „Slovaška princeza“ izven abon.
2. junija, ponedeljek „Mamzelle Nitou“ (obhajanje 20 letnega delovanja g. Povl) izven abon.
3. junija, torek „Žongler naše Gospe“ za A 2/60.
4. junija, sredo predavanje g. Branislava Nušića, srbskega pisatelja o „Tragedija srbskega naroda“, izven abon.
5. junija, četrtek „Mme Favart“, C.

Zadnje vesti.

Amerika in londonski dogovor. Bern, 31. maja. (Pos. „Berner Wacht“ priobčuje razgovor nekima ameriškim delegatom, ki rega izjave je smatrati za istovetne Wilsonovimi načeli. Delegat je izjavil, da Amerika ne more in ne sme spektirati ugovora, do katerega dala svojega privoljenja. Tajni govori, ki so bili zaključeni med nas, niso obvezni za nas.

Naše vojne delegacije v ino-zemstvu.

Belgrad, 31. maja. (Izv. poštne) Odpravljene so naše vojne delegacije v Parizu, Marselju in Tulonu. Delegacija v Tulonu se je vrnila v Beograd. Oficirji so stavljeni na razpoložnost vojnega ministrstva. Vojne delegacije v Angliji in Ameriki so tudi odpravljene. V zavezniških državah ostanejo le vojni atašeji.

Jugoslovani južne Amerike za naše sirote.

Zagreb, 31. maja. (Izv. poštne) Vseučiliški profesor dr. Bučar je poslal pismo iz Južne Amerike, v katerem izraža predstavo jugoslovanske rodne obrane v južni Ameriki. „Če“ svoje veliko veselje, k oboževanju in konečnemu ujedinenju vse jugoslovane. Obenem mu javlja, da naši bratje v Južni Ameriki, da so mošnji Jugoslovani uvedli obširno pomožno akcijo, da se nakupijo žita in koruze za oskrbo tele ofiteji v domovini.

Kdo je zakrivil vojno?

Razkritja nemškega stotnika Beerfelde.

Ly on, 30. maja. (Brezžično) Bazla poročajo: Nemški stotnik Beerfelde, ki je, hakov znano, raziskoval pismo Lichnowskega, je imel tork v Berlinu predavanje o vzrokih poloma Nemčije. Predavanje bi imelo biti že v nedeljo, toda pristasi vojaških krogov so ga preprečili s tem, da so enostavno razgnali zbrano občinstvo. Pred več tisoči poslušalci je razmotrival govornik vzroke vojne, ter obdolžil vladno Viljemovo, da prevarila nemški narod na najnesvarnejši način. Prečital je več odstavkov iz nemške „Bele knjige“ ter izjavil, da sestoji knjiga iz ponarejenih dokumentov. Dejal je nadalje, da se pričela ruska mobilizacija dan pred tem, ko so nemške patrole prekršile meje na Vzhodnem Prusku in da je Nemčija nalašč in s preudikom onemogočila, da bi v razločnem angleškem predlogu odločilo razločje. Končno je izjavil, da je nemška laž dosegla svoj višek v trditvi, da je Francija napovedala vojno, ker so vse vesti o agresivnem nastopu Francije gola izmišljotina.

Uspehi naše ofenzive na Koroškem. Borovlje osvobojene. — V naših rokah Labud in predor v Področici.

Ljubljana, 31. maja. Ob 22. uri je došlo naslednje poluradno poročilo: Naša ofenziva se uspešno nadaljuje. Tekom 30. t. m. so naše brabre čete zavzele Borovlje in Suhli vrh (ob severnem izhodu področkega predora). Labud je v naši posesti.

Nemci ob svojem umiku rušijo in plenijo. Vse hiše v Sp. Dravogradu so opljene. Železniške naprave so uničene.

Velikanski plen: topov, strojnic, pušk, municije itd.

Naše junaške čete so uplenile do sedaj okoli 20 topov raznega kalibra, veliko število strojnic (samo ena kolona je vplenila 42 strojnic), mnogo pušk, municije in tovrstnih avtomobilov. Ujeli smo večje število sovražnikov.

Narod pozdravlja osvoboditelje. V vseh krajih je red in mir.

Naše izgube so razmeroma male. Čete, ki so osvobodile slovenski Korotan, prebivalstvo navdušeno sprejema. Povsod čujejo naši vojaki o grozodejstvih, ki jih je uprizarjalo podijano nemško vojaštvo v Borovljah in Labudu, v katerih krajih se je s prihodom naših čet povrnil mir in red. Ldu.

Dnevne vesti.

dn Tiskarno družbe „sv. Mohorja“ v Celovcu so zasedli Nenci. Najprej so jo postavili pod državno nadzorstvo, potem odpustili slovensko oboje tiskarne in knjigovoznice ter namestili svoje. „Nadzorstvo“ nad tiskarno ima neki nemški stotnik. V tej slovenski tiskarni se tiskajo tiskovine za vojaštvo in razni letaki, ki jih potem širijo in mečejo celo iz aeroplanov. Tako gospodarijo Nemci s slovenskim kulturnim podjetjem, prvak Slovencev ljubljanski župan in pisatelj dr. Ivan Tavčar pa piše članke „Za kulturo in človekoljubje“. Da, s takimi članki se bomo rešili. Ko bi moral prebiti g. dr. I. Tavčar samo en teden ali vsaj en dan v Celovcu, bi postal drugih misli. Seve pri polni skledi na varnem v Ljubljani ne vidi trpečih bratov, ne neizmerne gorja koroških in goriških beguncev temveč svetlohlinsko sanja in pridiguje „O kulturi in človekoljubju“. — Koroški begunec.

dn „Narodni Socijalist“ je najboljši slovenski tednik. Zadnja številka vsebuje zanimive politične in strokovne članke vse polno novic iz domovine in inozemstva. „Narodni Socijalist“ je glasilo jugoslovanskega narodnega delavstva. Naroča se v Ljubljani, Marijin trg, št. 8. Posa-

me na številka stare 40 vin. in se dobi po vseh trafikah.

dn Dr. Vladimir Prebeg oboel. Iz Zagreba javljajo: dr. Vladimir Prebeg, ki je bil zaeno z Radičem aretiran, je v zaporih sodnega stola oboel in so ga prepeljali v bolnišnico na temelju zdravniškega spravevala.

dn Učitelje-begunce s Koroškega poziva višji šolski svet v Ljubljani, naj se pripravijo na potovanje na svoja službena mesta, da na poziv takoj lahko odidejo. Višji šolski svet.

dn Duhovniki in državna služba. Iz Beograda poročajo, da je minister za verske stvari zahteval pri vseh ostalih ministrstvih, naj ne sprejemajo v svojih resortih v nobeno državno službo duhovnikov in bogoslovcev z dovršenimi študijami katekolek veroizpovedi.

dn Pevska zveza moravskih učiteljev je dne 20. maja odpotovala preko Svice, Pariza in Calaisa v London, kjer je priredila dne 26. maja prvi koncert z velikanskim uspehom. Na Angleškem ostanejo moravski učitelji pevci do 10. junija.

dn Tehniška visoka šola v Zagrebu. Za jesen t. l. bodo pričeli s predavanji za prvi letnik tehniške visoke šole in to na gradbeno inženjerskem, kulturno inženjerskem, stavbin-skem (arhitektnem) in strojnem od-

Ljubljanske vesti.

1 Koncert! V nedeljo — danes — se vrši v „Narodnem domu“ v prid srbske siročadi koncert, in sicer je od pol 11. do pol 15. ure. Vstopnina prosta. Od pol 15. ure naprej pa znaša ista 1 K 50 vin. za osebo.

1 Gledališki svet. Člani gledališkega sveta se vabijo na sejo, ki bo v ponedeljek, dne 2. junija ob 17. v pisarni Matice Slovenske.

1 Ruski kružok v Ljubljani. Na mnogobrojna vprašanja kdaj prične poslovati Ruski kružok odgovarjam, da nameravamo naše društvo postaviti na širšo podlago kot jo je imelo do sedaj in smo tozadevno v dogovorih z deželno vlado. Kružok bo v najkrajšem času odprt. — Za stari odbor Terezina Mihajlovna dr. Jenko.

1 Vlom. Neznani storilci so udri v aprovizacijsko skladišče kurilnice drž. železnice ter odnesli 29 m temnosivega sukna, 25 m hlačevine, 15 površnikov, 14 moških spodnjih hlač z rdečomodrimi črtami, 20 kg masti, 3 kg olja in 4 kg ameriške slanin. Skupna škoda znaša 3279 kron.

1 „Pelikan“ je baje krasna prvovrstna drama, mi je pravil prijatelj, ki je sede! v prvi vrsti parterja, jaz pa, ki sem sedel v drugi vrsti balkona, s-m napejal ušesa ter ujel vsako deseto besedo, a razumel nič. Gospod urednik, prosim pojasnila, ali govorijo igralci samo za parter, za balkon in galerijo pa je samo gledanje?

Društvene vesti.

dr Iz poštne krogi! „Zveza poštne organizacije v Ljubljani“, je sklenila sporazum z zagrebškimi kolegi, da bodi strokovni stanovski list „Pošta“, dosedaj glasilo hrvatske poštne organizacije v Zagrebu, obenem tudi naše glasilo istih tendenc, ker ustanavljanje in izdajanje separatnega lista v Ljubljani iz raznih vzrokov ne kaže in bi bilo napajčno. Besedilo lista bode, kar se izrečno naših zadev tiče, slovensko. Kot prva taka številka izide „Pošta“ že mogoče 15. junija. Naša dolžnost je, da list vsestransko podpiramo. Apeliramo na vse tovariše in tovarišice, da pri tem sodelujejo s strokovno stanovskimi dopisi. Obravnava se v člankih lahko vsestranske težnje in želje, razpravlja o stanovski izobrazbi, napakah pri poštni upravi, kritikuje to in tano, ter tako odločno in glasno, da nas bodo morali slišati v Beogradu. Pripomnimo pa že danes, ostanimo stvarni, resni in dosledni, brez osebnih napadov, ter energični in neizprosni proti vsem krivicam. Vsi dopisi iz Slovenije naj se pošiljajo na „Zvezo poštne organizacije v Ljubljani“, tajniku Francu Safearju, pošt. asistentu v Ljubljani. Direktno v Zagreb poslane dopise, bo uredništvo „Pošte“ vrnilo „Zvezi“ v Ljubljano v odobrenje. Na drugi strani pa nam je list podpirati tudi gmotno in to s tem, da je naročnik lista vsak poštni uslužbenec v Sloveniji. Upamo in pričakujemo, da enostavno vse poštne organizacije zadevo tako uredi, da plača vsak član s članarino mesečno tudi list; članarina naj se torej takoj primerno zviša. List bo stal približno 50 vin. številka in bo izhajal dvakrat

Na Koroško!

Niso še rešene naše severne meje na mirovni konferenci in ni še osvojen slovenski Korotan, toda že od vstajenja Jugoslavije sem čujemo govoriti ljudi vseh strok in strank, da bodo šli, ko bo vse rešeno, v službo, ali na druga mesta, na Koroško. Na prvi hip bi mislil, da je to nekaj samobesednega, nič posebnega in nič važnega, ter da je popolnoma prav, da se naši ljudje v centum tako zanimajo za obmejne kraje. Ako pa ogledamo stvar od blizu, se nam pokaže v drugi luči. Ko pride Korotan v definitivno posest naše kraljevine, bo res tam najrazličnejših mest, ki jih bo treba zasesti in res bo treba poleg koroških domačinov, ki so sedaj morali radi svojega narodnega prepričanja potikati se drugje, še tudi drugih moči, posebno iz Kranjskega, toda tako splošna selitev na Koroško pa tudi ne bo mogla biti, kakor si marsikdo predstavlja. Med koroške Slovence škiliho namreč danes prepogosto ljudi, ki jih ne žene tja narodni idealizem in ljubezen do obmejnih trpinov, ampak gola dobičkaželost, enostavno hrepenenje po koritu. Koroški Slovenci so bili vedno tlačeni in varani, zato zaslužijo sedaj tembolj iskrenosti in ljubezni od strani tistih, ki jih bodo vladali in vodili. Zato pa hočemo imeti pri izbiri uradnikov, odvetnikov, učiteljev in vseh drugih, ki bodo prišli tozadevno v poštev, tudi mi Korotanci — narod sam — nekoliko besede, in upamo, da nas bo vlada poslušala. Naše merilo pa bo za vse enako, namreč, da bomo dognali, kakšno srce je imel dotičnik za nas pred in osebno med vojsko, vsakogar bomo podvrgli prej natančni analizi in na podlagi te potem sodili. Sodili pa ne bomo samo o teh, ki bodo prihajali k nam, ampak tudi

o teh, ki so bili že med nami in ki hočejo ostati še pri nas. Kakor se kaže, je napočil tudi za nas dan svobode, zasijala nam bo velika luč, ki je ne sme zatemniti niti najmanjša senca.

Koroški begunec.

Rehabilitacija Srbije.

Počasi se dviga zastor nad dogodki, ki so se odigrali pred svetovno vojno in jo povzročili. Legenda, da pade del odgovornosti tudi na Srbijo, je razpršena vsled priznanja sovravnika samega in vsled zadnjih odkritij nemško-avstrijske žurnalistike.

Izjava šefa nemške delegacije v Versaillesu Brockdorff Rantzaua, kjer je rekel dobesedno: „Nihče med nami ne bo trdil, da se je začela katastrofa v usodepolnem trenutku, ko je padel avstrijski prestolonaslednik pod udarom atentata“ — je ne samo v vsem obsegu potrjena, ampak celo razširjena vsled odkritij sovražne publicistike. Nakana proti Srbiji je danes jasno ugotovljena.

Zadnjič smo objavili — povzet po sovražnih časnikih — rezultat preiskave, ki ga je ugotovil po atentatu proti nadvojvodi v Sarajevu poseben poslanec dunajskega ministrstva zunanjih zadev, v katerem ugotavlja, da ne pade krivda za atentat niti na srbsko vlado niti na oficijelno Srbijo.

Pa navzlic tem jasnim zaključkom preiskave objavlja revija „Deutsche Politik“ sledeče pismo, ki ga je poslal cesar Franc Jožef cesarju Viljemu II.: „Pred sabo imamo zaroto, katere niti gredo tja do Beograda; tudi če bi bilo nemogoče doprinesiti neovržen dokaz krivde srbske vlade, bi to vendar ne zmanjšalo dejstva, da je politika te vlade, ki hoče zbrati pod srbskim praporom vse Jugoslovane, stalna nevarnost, in sicer tem večja, ker je Romunija navzlic zvezi postala intima

prijateljica Srbije in trpi v notranjosti svojih mej perfidno agitacijo proti Avstro-Ogrski...“

Politika moje vlade mora iti v bodočnost za tem, da izolira Srbijo. Prvi korak proti temu cilju bi obstojal v tem, da se okrepi stališče sedanje bolgarske vlade, potem ko bo Bolgarija, kateri interesi se krijejo z našimi, zavarovana pred vrnitvijo rusofilstva.

Romunija se mogoče ne bi bila podala na to nevarno pot, če bi bila vedela, da je Trozveza odločena, da se ne odpove zvezi z Bolgarijo, vendar bi bili pritisnili, da sofijska vlada prizna teritorialno integriteto Romunije. Potem bi bilo lahko sprijazniti Grško z Bolgarijo in Turčijo in tedaj bi bili lahko ustanovili pod egido Trozveze novo balkansko ligo, ki bi zadržala panslavistični val.

Vse to bi bilo pa mogoče samo v slučaju, če bi bila Srbija, ki je danes vogeljni kamen panslavistične politike, eliminirana kot politični faktor z Balkana.

Tudi boš razumel, da po bosanskem dogodku ni mogoče mirno poravnati spora, ki nas loči od Srbije in da bo mirovna politika vseh evropskih monarhij ogrožena tako dolgo, dokler bo ostalo nekaznovano to ognjišče zločinske agitacije.“ P. P.

Naše podružnice.

Uljudno naznanjamo, da se nahajajo naše podružnice:

V Celju, upravnik g. Janko Bovha, v Ptuj, upravnik g. Josip Gaiser, v Mariboru, uprav. g. Gustav Strniša, v Novem mestu, upr. g. Josip Junc, ki so upravičeni sprejemati naročnino in oglaševanje za nas.

Upravištvu „Jugoslavije“ v Ljubljani.

Aprovizacija.

a Špeh. Od 2. junija 1919 naprej se bo oddajal iz skladišča pri Mühleisnu na Dunajski cesti strankam iz vseh okrajev špeh a 18 K kg. Ker ni špeha več toliko, da bi ga bilo mogoče dvakrat deliti na vse okraje — dobi vsaka stranka lahko tudi več kakor 1 kg špeha na osebo. Ker aprovizacija v doglednem času ne bo dobila več ameriškanskega špeha — naj si ga vsaka stranka sedaj pravočasno preskrbi. Špeh se oddaja brez izkaznic. Vsaka stranka naj prinese s seboj le rudečo ali zeleno hišno legitimacijo. Določi se sledeči red: Za I. okraj 2. junija, II. okraj 3. junija, III. okraj 4. junija, IV. okraj 5. junija, V. okraj 6. junija, VI. okraj 7. junija, VII. okraj 10. junija, VIII. okraj 11. junija, IX. okraj 13. junija, X. okraj 13. junija, vsakokrat od 8.—11. in od 3.—5.

a Kislo zelje bo delila mestna aprovizacija strankam iz Jakopičevega skladišča na Mirju in sicer: za III. okraj 2. junija, za IV. okraj 3. junija, V. okraj 4. junija, VI. okraj 5. junija, VII. okraj 6. junija, VIII. okraj 7. junija, IX. okraj 10. junija, X. okraj 11. junija, vsakokrat od 8.—11. in od 3.—5. Ker pozneje ne bo mogoče dobiti zelja, ga dobi vsaka stranka lahko poljubno množino, kg stane 30 vinarjev.

a Amerikanska akcija za pribojšek prehrane revnih otrok do 6. leta. I. in II. uradniška skupina dobi izkaznice za otroke do 6. leta v mestni aproviz. na Poljanski c. 13 po sledečem redu: I. uradniška skupina 3. junija od 8. do 12. ure in II. uradniška skupina od 15. do 17. — Stranke morajo prinesiti seboj uradniško izkaznico in za otroke do 3. leta zeleno izkaznico za zдроб in za otroke od 3. do 6. leta dokazilo (krstni izpisek). Da otrok ni manj kot tri in ne več kot 6. let star. Revni otroci do 6. leta iz Most in Viča ne bodo dobili izkaznic pri mestni aprovizaciji, temveč na Viču pri patronatu Vincencijeve družbe in v Mostah pri šolskem vodji g. Orešku.

Zahtevajte „Jugoslavijo“ po vseh gostilnah, kavarnah in brivnicah!

Izdajatelj in odgovorni urednik:

Anton Pesek.

Tiska „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Prodaja se:

Prodaja se posestvo z živino, orodjem in pohištvo vred. Posestvo je obdelano. Leži v Dragatušu pri Črnomlju. Natenceje se poizve na binkoštno praznike v Dragatušu, pri Črnomlju. Kati Ovssec-Derjan Dragatuš 39.

Prodaja se moško kolo, harmonika in gramofon Komenskega ulica 36, pritišče.

Prilpavno posestvo prodam! Hiša, gospodarsko poslopje, ter devet orolov njiv, travnikov in gozda, v ljubljanski okolici, četrt ure od kolovozar ter 10 metrov od ceste oddaljeno, se iz proste roke prodaja. Cena 20.000 K. Kje? pove upravištvu.

Sveža jajca po 56 in 60 vinarjev komad ima za oddati tvrdka Osva Dobeč Ljubljana Martinova cesta 15. 681

Prodaja se dober bencinov motor, 6 HP sedaj še stoječ. Vpraša se pri Ivan Rebeču, ključavničarski mojster, Celje. 679

Prodaja se dobra mandolina. Naslov v upravištvu tega lista. 676

Žaga in mlin z vso opremo in poslopjem, ali tudi sama oprava se prodaja. Ponudbe na upravo lista pod Žaga. 677

Sladkorčke! Karamele! Kartonih po 40 kom., karton K 21, razpošilja po pošti po pošti, dokler v zalogi. Karl Leibner, Celje. 669

Kupi se:

Kupujem smrekov les, jelka, hrastov in bukov bodi si okrogel ali rezan. Cene za les naložen v vagon se naj naznanijo na V. SCAGNETI, parna žaga za drž. kolodvorom, Ljubljana. 419

Službe:

Pridna, poštna deklica išče službo za vsa opravila prevzame tudi gospodinjstvo v Ljubljani. Naslov pove upravištvu v Ljubljani in Mariboru. 680

Sprejmejo se izarjene šivilje v trajno delo proti dobri plači. Marije Serezije cesta 13. vrata 104. II. nads. 684

Chef-Portir treba odmah hotel Royal, Zagreb. Reflektira se na I. razredne sile koji su bili kao takovi namješteni u velikim hotelima znanje srpsko, hrvatskog ili slovenskog te njemačkog, pomogučnosti francuskog i engleskog jezika, jamčevina 2000 kruna. Reflektanti neka odmah pošlju svoje ponude sa prepisom svjedodžba ravnateljstvu „Hotel Royal“, Zagreb, lica br. 44-46. 687 3-1

Izkušen ekonom želi mesta na kakem večjem posestvu kot upravitelj Gre tudi na oddaljeno pristavo. Cenjene ponudbe na upravo lista št. 1895.

Trgovski zadržnik s daljšo prakso, išče službo. Najraje kje na deželi. Cenjene ponudbe na upravo 1904.

Koeljaža zanesljiva, solidna, marljiva in sposobna (1 za kočijo in 1 za težko vožnjo) išče proti 200—300 K mesečno, dobri hrani ter s prenočiščem v hlevu. I. Glogovič, veletrgovina vina, žganja in slivovke, ter tvornica kuhinjske robe, Nova Gradiška, Slavonija. 673

Razno:

Polzvedba! Ištem gosp. Makne iz Stare gore, kateri je služil kot uradnik na postaji v Hudi južni (njegova soproga je doma iz Škofje Loke). Kdor kaj o njem ve, naj mi proti povračilu stroškov na upravištvu lista. 675

VINO

stano in novo, slivovko, rum itd. nudim po najnižjih cenah.

Kupujem suhe gobe, dobre vreče.

M. Rant, Kranj.

Dopisovanje in ženitne ponudbe

Ženitna ponudba, Gospodična srednjih let s 3000 K letnimi dohodki in nekaj tisoč kron premoženja, želi znanja s 30—50 let starim Jugoslovonom. Pisma na upravištvu pod „Slovani“.

Prodaja se za par oblek volnenega angleškega blaga

3 1/2 m temno-rujavega meter po K 175.— 6 1/2 m temno-modrega, meter po K 125.—, široko 140 cm. Vpogled Stomškova ulica 14 pri hišnici na dvorišču.

Josip Jug

stavbeni in pohištveni pleskar in ličar

Rimska cesta št. 16 naznanja, da še vedno dela s pristnim blagom. Izvršitev točna. Zmerna cena. Za vsa izvršena dela jamčim 2 leti.

Pisalni stroj

sistem „Smith Premier“ se zelo ugodno prodaja pri I. BIZILJ, Šelenburgova ulica 1.

K. Linhart, urar Marija Terezija c. 7.

Velika zaloga zlatih, srebrnih in niklastih ur kakor Omega, Schaffhausen, stenske ure z nihalom po najnižji ceni. Popravila se sprejemajo vsaki čas in se solidno izvrše. 990

Ia živo štajersko perutnino razpošilja po najnižjih dnevnik cenah Martin Šumak, razpošiljalnica jaje in perutnine v Krapju, p. Cven pri Ljutomeru. 1173

Živo apno, zidno in strešno opeko (vse v celih vagonih) fini mizarski lim

(od 100 kg višje) ponuja Valentin Urbančič, Ljubljana, Bleiweisova cesta 18 (nasproti liceju.)

GARJE

srbečico, hraste, lišaje, uniči pri človeku in živini mazilo zoper srbečico. Brez duha in ne maže perila. 1 lonček za eno osebo 4 K. Po pošti 5 K poštne prosto. Prodaja in razpošilja lekarna Trnkoczy v Ljubljani, zraven rotovža.

Kupim vsako množino

jabolčnika

kakor tudi 420 jabolčnega kisa.

Ponudbe z navedbo množine in najnižje cene na Ljubljana I., poštni predal št. 163.

Ljudska posojilnica v Ljubljani,

Miklošičeva cesta št. 6 (v lastnem domu) obrestuje hranilne vloge po 2%.

Ljudska posojilnica v Ljubljani je največja slovenska posojilnica in je imela konec marca 1919 nad 40 milijonov kron vlog in nad 1 milijon enostotniš kron rezervnih zakladov. 659

Posojila se dovoljujejo po 4 do 5%.

Ljudska posojilnica stoji pod enposred. drž. nadzorstvom.

Novi tečaji

za stenografijo, strojepis, pravopis in trgovsko pismo, računstvo in navadno knjigovodstvo, dvojno in ameriškansko knjigovodstvo, lepopis, slovenski in nemški jezik, pričnejo dne 2. junija in trajajo 4 mesece. Prospekti brezplačno. — Zabeležno učilišče A. Legat v Mariboru, Vetrinjska ulica št. 17, I. nadstr.

Konfekcijska tvrdka

IVAN MASTNAK

v Celju, Graška ulica št. 15.

Velika zaloga vsakovrstnih oblek za gospode in dečke, kostumov za otroke in vseh krojaških potrebščin. Postrežba in blago solidno.

Glavno zastopstvo

„Savinjske tovarne barv in lesnih izdelkov“

priporoča cenj. odjemalcem prvovrstne

barve, firnis, samokolnice

itd. itd. — Naročila sprejema

IVAN FERLEŽ

v Celju (Narodni dom).

Najboljše uspehe imajo oglasi v dnevniku „Jugoslavija“!

Ako iščete službe, ali pa če **imate** kaj naprodaj oz. romana, bočete kaj kupiti ali zameniti **v Jugoslaviji** tedaj inserirajte

Pisemski papir najfinejše vrste
priporoča 102

Marija Tičar, Ljubljana

Največja izbira umetniških razglednic

Opozarjamo na brošuro:

„Kod naj se potegne pravična meja med Jugoslavijo in Italijo?“

Spisal prof. F. Seidl. Z enim zemljevidom. Založil odsek za zasedeno ozemlje.

Cena 1 krono.

Dobiva se po knjigarnah, v upravnistihih „Jugoslavije“ v Ljubljani, Celju, Mariboru, Ptuj in Novem mestu.

MEDVED

Trgovcem

z manufakturnim blagom
se priporoča trdka

J. Medved iz Gorice

sedaj

v Ljubljani, Sv. Petra nasip 7.

OPEKO

zidake in strešnike oddaja po najnižjih cenah od postaje Celje

Oswatitsch & Karlovšek, Celje.

Naznanilo!

P. n. občinstvu uljudno naznanjam, da sem preselil svojo čevljarsko in usnjarsko trgovino iz Domobranske ceste št. 5 na Sv. Petra cesta št. 28 (poprej Besednik) v Ljubljani.

Priporoča se za mnogobrojni obisk
Aleksander Oblat.

J. C. Kotar

Ljubljana

Wolfova ulica 3

JULIJ MEINL

Ljubljana, Šelenburgova ulica št. 7.

Namizno olje, primissima
molfeta, 1 liter K 28--

Pristno olivno olje,
1 liter K 32--

Iščem stanovanje na kmetih,

za vsaj 10 mesecev, 1—2 mebl. sobi s kuhinjo in soupravo, event. z opold. hrano za 2 osebi. Solnčna lega, lep, gozdnat, originalen, ne preveč kulturn kraj, toda blizu železnice. Električna razsvetljava dobrodošla. Točne ponudbe z vsemi podatki in zmernimi cenami čimprej pod »Pisatelj V. L.« na upravo lista.

Zdravilišče

Rogaška Slatina.

Začetek zdraviliške sezi je 15. maja 1919.

Vsi zdravniški pripomočki na razpolago. - Živila so preskrbljena.

Prospekte razpošilja in na vprašanja odgovarja
Ravnateljstvo državnega zdravilišča
Rogaška Slatina.

Preprodajalci!

Kremo za čevlje, vaselino za čevlje, cigaretni papir, cigaretne tulčice, pisemski papir v mapah, fino toaletno milo in drugo blago dobite pri **Mahler i Oplatka**, agenturni i komisionalni posao, **Zagreb, Jelačićev trg št. 28** (polag Narodne kavane).

Interesenti za nove pisalne stroje Remington model 1919

po normalni predvojni ceni, naj se blagovolijo obrniti na tovarniško zalogo pisalnih strojev Remington
Franc Bar, Ljubljana, Frančevo nabrežje št. 5.

Nova slovenska „**NARODNA KAVARNA**“ v Mariboru, otvorena s 24. majem 1919 se priporoča domačinom in Jugoslovanom sploh.

Leopoldina Štelcer

kavarnarka.

Vinska trgovina

Brata Molan, Celje,

Priporočata svojo veliko zalogo pristnih ljutomerskih, bizeljskih in dalmatinskih vin, kakor tudi specialno Vermut-vino.

Hiša

z gostilno in žganjetočem, v sredini mesta CELJA, se po razmeroma nizki ceni nemudoma proda. Pojasnila da iz prijaznosti g. Rudolf Fibrouz v Celju, Glavni trg, št. 4.

BARVA — KEMICNO — ČISTI

vsakovrstno blago

obleke

PERE

domače perilo
(pošilja po isto na dom)

SVETLOLIKA

ovratnice, zapesnice
in srajce

tovarna Jos. Reich

Ljubljana, Poljanski nasip št. 4.

Podružnica: Šelenburgova ulica št. 3.

Svežo koruzno moko in pšenične otrobe

razpošiljajo na odpremne izkaznice, ki se imajo naročbam priložiti

Sjedinjeni paromlini D. D. v Bjelovaru.

Gospodstvo polje naše Kosovo!

Dr. Bogumil Vošnjak:

Poglavje o stari slovenski demokraciji

Z epilogom dr. N. Županiča. — Iz angleščine preložil ing. V. Zupanc.

V Ljubljani 1919. — Natisnila in založila „Zvezna tiskarna“ v Ljubljani.

Cena 2 kroni.

Dr. Vošnjak, ki je živel ves čas vojske v inozemstvu, je informiral s tem spisom entento o našem koroškem vprašanju in pokazal, da smo bili Slovenci že od nekdanj demokratski narod, ki si je sam volil svoje kneze. — Brošuro razširjajte med ljudstvo, v vsako slovensko družino, v vsako slovensko hišo. Šole, društva i. dr., ki naroče več izvodov, dobe na vsakih 10 izvodov po 1 izvod brezplačno. Koroška je bila naša že od nekdanj in mora biti tudi v bodoče!

Spoznajmo Koroško — zavedajmo se svojih pravic do svoje zemlje!

„Narodna knjižnica“.

Snopič 1 in 2.

Valentina Vodnika

izbrani spisi.

Cena 3 krone.

Natisnila in založila

Zvezna tiskarna v Ljubljani.

Proslavimo spomin Valentina

Vodnika s tem, da ga spoznamo!

Naročite takoj!